

KERSTMIS IN EEN SPOOKHUT

Een eenakter in twee scènes

door

RENE VAN GENECHTEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KERSTMIS IN EEN SPOOKHUT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **RENE VAN GENECHTEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2022/0220/011
ISBN 9789038516271

Copyright: © Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 4 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(4à6 spelers)

JEF, een jonge man:

MARIEKE, zijn vriendin:

AMBULANCIER 1:

AMBULANCIER 2:

STEM VAN TANTE ANNA:

PIETJE DE DOOD (zonder tekst):

DE DUIVEL (zonder tekst):

De 2 ambulanciers kunnen eventueel ook de rollen van Pietje de dood en de duivel spelen.

DECOR

Alles speelt zich af in een duistere kamer van een verlaten weekendhuisje. Het is midden in de winter. Het heeft gesneeuwd. Er staat een ijzige wind.

Het decor ziet er grauw uit, alles behalve aantrekkelijk. Tegen de muur staat een bed. Een versleten vuil gordijn kan dichtgetrokken worden tijdens de geboorte. Aan de muur hangt een portret van een streng kijkende grijze man, een trompet en een zeis. Er staat een bank (of tweezit zetel) en er is een open haard. Verder een kast met schuiven en eventueel nog een paar roestige oude spullen om het decor te vullen.

Het publiek maakt deel uit van de ervaring. Het is alsof zij ook in het weekendhuisje zitten. De bliksem en donder komen van overal, ook vanuit de zaal (achter en langzij). De scène is gehuld in het duister zodat de inhoud van de hut moeilijk herkenbaar is. Ook de zaal zelf is schaars verlicht.

Er steekt een wind op die snel in kracht toeneemt. De deur flapt open en dicht. Telkens als de deur openzwaait flitst er een bliksemschicht en knalt er een donder. De wind neemt in kracht toe wanneer de deur opengaat.

Scène 1

(Een jonge man met rugzak komt snel binnen en trekt zijn vrouw mee. Zij schudden beiden de sneeuw van hun kleren. De jonge man (Jef) duwt de deur achter hen dicht.)

JEF: Oef zeg! Wat een geluk dat we niet ver van hier gestrand zijn. Hier zitten wij tenminste droog.

MARIEKE: Zeker weten. Ik ben helemaal uitgeput. Het was verdomd niet gemakkelijk om over die hobbelige ijsweg te lopen. Ik was echt bang om te vallen op die besneeuwde grond.

JEF: Dat zal nog niet zeker. Ik ben helemaal uitgeteld.

MARIEKE: Nee! Ik ben uitgeteld. Over zeven dagen koop ik een zoon. De gynaecoloog heeft de datum vastgeprikt op 31 december. Dat is nog precies zeven dagen. Maar het wordt lastig. Ik ben moe. Ik ben helemaal uitgeput.

JEF: Kom. Daar staat een bank. Zet u neer en laat mij nog eens aan uw buikje voelen.

MARIEKE: Och, nee Jef. Ik ben te moe. Ten andere... Gij weet toch wel hoe wij hier verzeild geraakt zijn. Of niet?

JEF: Ja, Marieke, ik weet het. De kleine stampte en ik kon het niet laten. Ik moest nog eens aan uw buikje voelen.

MARIEKE: En gij verloor de controle over uw stuur en wij slipten de gracht in. Hoe stom kunt ge zijn.

JEF: Ja Ja, Marieke. Ik weet het... maar...

MARIEKE: Het was niet echt het moment om aan mijn buik te voelen.

JEF: Ja. Ik weet het. Met het moment was niks mis. Hij was volop aan 't stampen. Dat voelde ik. Maar ik had moeten stoppen en dan pas voelen.

MARIEKE: *(rondkijkend)* Erg aantrekkelijk ziet dit weekendhuisje er ook niet uit. Die oude lelijkheid op de foto kijkt mij zo aan om er schrik van te krijgen.

JEF: Blijkbaar is het al lang niet meer gebruikt. Alles zit onder het stof.

MARIEKE: En dat venster: vuil. En in de hoeken overal spinnenwebben. Echt om te griezelen.

JEF: En dan die zeis daar tegen de muur...

MARIEKE: Echt om u een aap te schrikken.

JEF: Ik vraag mij echt af wie hier geleefd heeft. Dat tart toch echt alle verbeelding.

MARIEKE: Vooral die zeis daar. Echt lachwekkend maar toch ook een beetje vreemd.

JEF: Trek het u niet aan. Zet u op de bank daar, zodat ge een beetje kunt rusten.

(Marieke luistert niet maar neemt een doek van ergens tussen de rommel en veegt de bank schoon. De wind steekt op en er klettert hagel op het dak. Na een korte pauze houdt dit echter op. Een zachte bries blijft met tussenposen hoorbaar)

in de achtergrond.)

MARIEKE: Jef, het wordt het moment om te proberen hier uit te geraken. Waar zitten wij hier ergens? Gij kende toch de weg. Niet?

JEF: Ja, natuurlijk. Maar met al die... ja ge weet wel... Ik was op 't einde niet meer zo zeker en dan kwam dat slippertje. Maar wacht eens. Ik heb een stafkaart in mijn rugzak. Nog van de laatste keer dat ik met de scoutsleiding op tocht ben geweest. Hier heb ik ze... Zeg, Marieke, hebt gij iets met die stafkaart gedaan?

MARIEKE: Neen, waarom zou ik?

JEF: Vreemd. Dat gebied hier is gewoon verdwenen op de kaart. Het is één grote blinde vlek.

MARIEKE: Dat kan toch niet, blijf eens bij de les. Met die stafkaart zal wel niks mis zijn zeker. Ge moet om hulp bellen en dus moet ge weten te zeggen waar wij zijn. Het is niet het moment om spelletjes te spelen.

JEF: Maar ik speel hoegenaamd geen spelletjes. Iemand moet iets over die kaart hebben gegooid. Inkt of een of andere soort verf. Ik zou het anders begot niet weten.

MARIEKE: Dat doet er allemaal niet toe, Jef. Ik heb het koud. Wij moeten hier weg.

JEF: Ja, ja. Ik ga direct zien of hier iets brandbaars is en dan maak ik de haard aan. Ha ha, daar is voldoende hout om een vuurtje te maken.

(Jef maakt aanstalten om de haard aan te steken maar voor hij bij het hout komt schiet de haard vanzelf in brand tegelijk met een bliksemschicht.)

Hey! Dat kan toch niet. Ik heb niets gedaan en de haard schiet vanzelf in brand.

MARIEKE: Hier gebeuren vreemde dingen. ik begin echt bang te worden.

JEF: Ge moet zo bang niet zijn, schat. Zo abnormaal is dit toch ook weer niet. Misschien...

MARIEKE: Ge maakt mij niks wijs. Dit is niet normaal.

JEF: ... Misschien heeft hier iets lange tijd zitten smeulen. Wij hebben vuur dat is voorlopig het voornaamste.

MARIEKE: Aaaaaa!

JEF: Pijn? Kan ik iets voor u doen?

MARIEKE: Maar nee, Jong. De kleine gaf mij gewoon een ferme sjot tegen de buikwand.

JEF: Oh Ja. Natuurlijk! Mijn zoon wordt een stervoetballer. Zeker weten. Ge gaat zien Chelsea en PSG zullen staan te smeken om hem in hun team te krijgen...

MARIEKE: Jef, blijf aub met uw voeten op de grond. Het zal al goed zijn als hij in de reserveploeg van Westel mag staan of op de reservebank mag zitten bij FC Diest.

(Op dat ogenblik zwaait de deur open. Er is een donderslag en de wind komt opzetten. Jef loopt naar de deur maar blijktbaar is het slot kapot.)

JEF: Verdomme. Dat slot is kapot. Totaal versleten. Geen paniek. Ik los dit wel op. Ik ben niet voor niks de beste timmerman van de streek. *(Hij snuffelt wat rond en vind blijktbaar iets dat hem van dienst kan zijn.)* Haha, gevonden. Een stuk hout

dat kan dienen als spie... Voilà dat is opgelost. Deze deur kan nu tegen een forse storm.

MARIEKE: Wat ik wou zeggen, Jef... Wij zijn gewone arme mensen. Ge weet toch wel waarom wij de auto namen. Wij gingen op visite bij mijn tante in Westel. En dat was niet zo maar, Jef. Dat was om een serieuze sponsering te zoeken voor onze kleine. Over zeven dagen, als alles goed zit, worden wij papa en mama. En blijf alstublieft nu bij de les. Het is hoog tijd om hulp te vragen. Ik begin het hier echt benauwd te krijgen. Bel iemand op die onze auto los kan trekken.

JEF: *(zijn gsm nemend)* Oké, ik bel een takelwagen.

MARIEKE: En bel ook naar mijn tante in Westel dat wij wat later zullen zijn.

(Jef tikt enkele nummers in op zijn gsm.)

JEF: Verdomme. Geen netwerk. Dat is een ramp. Hoe geraken wij hier weg?

(Op dat ogenblik flitst er een weerlicht achter (en/of opzij) van de zaal na enkele seconden gevolgd door een donderslag.)

Wat nu?

MARIEKE: Hoe kunt ge nu zo stom zijn om op een ijsweg zulke fratsen uit te halen.

JEF: Ja, ik weet het. Het is nu zo. Ge kunt er natuurlijk blijven over zagen. Maar dat helpt niet. Zaak is nu om een oplossing te vinden.

MARIEKE: Oei! Ik krijg een serieuze pijscheut in mijn buik. Het zal toch niet waar zijn zeker.

JEF: Dat kan niet. Volgens de gynaecoloog is je tijd pas om op 31 december. En vandaag is het pas de vierentwintigste.

MARIEKE: Stommerik! Dat is toch geen vaste datum. Dat kan zowel vroeger als later zijn. Geen wonder dat ge altijd maar een klein timmermanneke geweest zijt.

JEF: ik blijf erbij dat ik een fijne stielman ben. Ik heb verdomme moeilijke klusjes opgeknapt. Weet ge nog die Luikse kast op 't kasteel van de Merode. Die zag er uit precies alsof ze door een olifant was plat getrappeld en ik heb er begot een nieuwe van gemaakt. Zo schoon!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze